

elektrika čimdalje imenitnejša in koristnejša za vsakdanje življenje, gotovo je takšna knjiga primerna času, in Matica je ž njo zopet izpolnila jedno izmed mnogih željâ svojih udov.

Teh navedenih osem knjig je dobil vsak Matičar za samo letnino treh goldinarjev; deveto pa dobí po znižani ceni. Ta knjiga je deveti zvezek zbirke »Prievoda grških i latinskih klasika« in nam podaja osem izbranih »Plutarhových životopisov« v prevodu prof. Senca, ki je za uvod popisal Plutarhovo življenje in delovanje ter na konci dodal nekoliko opazek. Kakó lepi in poučni so Plutarhovi životopisi, tega ni treba poudarjati; najslavnejši možjé vseh národov so ogrevali dušo svojo na teh vzorih; da molčimo o drugih, omenjamo le cesarja Napoleona I., ki je Plutarha na potovanjih svojih vedno nosil s seboj, da je čital v njem, kadar je utegnil. Željo po hrvaškem prevodu te prelepe starogrške knjige so ponavljali Matičarji pogostoma na občih zborih, ali navzlic vsestranskemu delovanju in dobri volji je mogla Matica šele sedaj izdati prvi zvezek, v katerem čitamo životopise Korijolana, Katona, Tiberija in Gaja Graha, Sule, Cicerona in Cezarja. Želeli bi, da bi se ta koristna knjiga udomačila tudi med slovensko mladino, ki jo dobiva po znižani ceni za jeden goldinar. Ako bi si pa dijak hotel omisliti vseh doslej izšlih devet knjig, namreč dva zvezka Homera, dva Herodota, zvezek Ciceronovih govorov, Salustijevega Katilino in Jugurto, Tacitova manjša dela in Germanijo, zvezek Demostenovih govorov in Plutarha, plača za vse te knjige le šest goldinarjev.

Matičina žetev leta 1891. je bila torej prav obila in dobra, takó da jo prištevamo najboljšim létinam; žal nam je samó to, da so se te lepe knjige takó hitro razprodale, da jih razven prevodov klasikov ni mogoče več dobiti. Sicer pa je bolje, da je takó, nego da bi se knjige leta in leta valjale po skladiščih, dokler ne bi pozabljene in zastarele izgubile prvotno vrednost svojo. Bog daj srečo tudi nadalje!

Mrtvaški zvon.

Iz dalje zvon odmeva,
Pošilja žalen don;
Na tihem vselej vprašam:
»Ni li mrtvaški zvon?«

Nekdaj jaz bled bom ležal,
Telesnih rešen spon,
Takrat kdo drug bo vprašal:
»Ni li mrtvaški zvon?«

Filodem.

